

[Finansministeren.]

følger det System, at Kontorarbejdere, der naar en vis Alder, bliver afskediget uden Ret til Pension eller lignende, har Staten en Pensionsordning, som er bedre end den Pensionsordning, nogen privat Arbejdsgiver har indført.

Jeg vil indrømme, at indtil for nylig har Lønnen, som Staten har ydet saadanne Kontorarbejdere, der ikke bliver ansat i Tjenestemandstillinger, været relativ ringe — det gjaldt ikke mindst Kontoristerne paa vore Dommer- og Politikontorer, der sidder i forholdsvis betroede Stillinger med lave Lønninger uden Pensionsret —, men i dette Forhold er der sket en Ændring, idet jeg i sidste Rigsdagssamling søgte Finansudvalgenes Tilslutning til en Nyordning af disse Forhold. Der er derved fra 1. April i Aar gennemført en betydelig Forbedring af Kontormedhjælpernes Lønningsvilkaar. Dette betyder en aarlig Merudgift paa ca. 600 000 Kr., hvilket Tal allerede viser, hvor omfattende Reformen er. For indeværende Finansaar er der dog kun bevilget 500 000 Kr., idet man ikke har regnet med, at Reformen lige straks vilde faa den fulde Virkning. Denne Lønregulering betyder, at de ikke-fastansatte Kontormedhjælpere i lønningsmæssig Henseende i alt væsentligt er stillet paa samme Maade som Statens Tjenestemænd, og de har ligesom Kontoristerne i Statens Tjenestemandstillinger Adgang til at avancere til Stillinger, der svarer til Kontorassistenternes og Kontorfuldmægtigenes. Efter at dette er sket, er det mit Indtryk, at Staten har en forsvarlig og god Ordning med Hensyn til Kontormedhjælpernes Lønningsvilkaar, og jeg vilde ønske, at de større Arbejdsgivere i vore private Erhverv vilde tage Statens Regler op til Efterfølgelse paa dette Omraade. At det, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard ytrede, skulde være nødvendigt at oprette et større Antal nye Kontoriststillinger, foreligger der ikke noget for mig om. Der bliver hvert Aar oprettet de Stillinger paa Finansloven og Normeringsloven, som i saa Henseende er nødvendige; det er ikke mig bekendt, at Finansministeriet eller Rigsdagen sidder rimelige Krav i saa Henseende overhørig, og der er ingen som helst Grund for det ærede Medlem til at søge Bevægelsen forceret. Hvad Avancementsstillinger angaar, er Forholdet noget forskelligt inden for de forskellige Styrelser. I visse Administrationer er Avancementsforholdene for Kontorpersonalet fuldt ud tilfredsstillende, i andre kan der være Grund til nogen For-

bedring, og dette er ogsaa sket særlig paa Normeringsloven for indeværende Aar. Jeg er villig til i den Udstrækning, de finansielle Forhold tillader det, og som Forholdene i øvrigt begrundet, at gaa videre i dette Spor. Alle Henstillinger i saa Henseende skal blive velvilligt overvejet fra min Side og fremmet ud fra de af mig angivne Forudsætninger, men heller ikke paa dette Punkt ønsker jeg at fremme en kunstig eller forceret Udvikling.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen fandt det formaalstjenligt atter i Aar at tale om Sygeplejerskernes Arbejdstid og spurgte, om man havde raadet Bod paa det uheldige Forhold, at der ikke var Sygeplejersker nok til at gennemføre 8 Timers Arbejdsdagen. Som jeg udtalte i Foraaret, er det en paafaldende Interesse, de Konservative pludselig har faaet for Sygeplejerskerne. Først da jeg fremsatte Forslaget om, at Arbejdstiden skulde nedsættes til 9 Timer og for Nattevagterne til 8 Timer, først da kom de Konservative i Tanker om, at her var noget at tale om. At der nu er Mangel paa uddannede Sygeplejersker, skyldes dels den øgede Ansættelse, der har fundet Sted i de senere Aar, dels den begrænsede Adgang til Uddannelse, som Dansk Sygeplejeraad i flere Aar gennemførte. Men hele denne Sag er nu inde i de rette Baner og skal nok finde sin Løsning.

I det ærede Medlem Hr. Korsgaards Betragtninger over Tjenestemandsspørgsmaalet udtalte han som en Slutningsbemærkning sin Forbavselse over, at Tjenestemændene foretrak Socialdemokratiet fremfor Det konservative Folkeparti. Dette fandt han fuldkommen ufatteligt og fremhævede i denne Forbindelse særlig, at Socialdemokratiet ikke havde genoprettet den Nedsikring, som fandt Sted i 1927 under Ministeriet Madsen-Mygdal. Denne Nedsikring gjaldt, hævdede det ærede Medlem, den Dag i Dag. Dette er kun Sandhed med Modifikation. Det ærede Medlem overser nemlig den Kendsgerning, at der, siden denne Nedsikring fandt Sted i 1927, er kommet en helt ny Tjenestemandsløvsudarbejdet af Lønningskommissionen af 1929 og traadt i Kraft den 1. Juli 1931. Nedsikringen i 1927 bestod væsentligt af to Ting, nemlig Forhøjelse af Pensionsbidraget for Tjenestemændene fra 2½ til 3 pCt. og Nedsættelse af Dyrtids- og Konjunkturtillægget. For begge disse Punkters Vedkommende fandt der ved Nyordningen i 1931 en Omorganisation Sted. Hele Lønningskommissionen, og altsaa ogsaa de politiske Repræsentanter i denne, enedes